3 aceea că iubim pe Dumnezeu şi păzim poruncile Lui. Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Şi poruncile
4 Lui nu sunt grele; pentrucă oricine este născut din Dumnezeu, biruieşte lumea; şi ceeace cîştigă biruinţa asupra lumii, este cre-
5 dinţa noastră. Cine este cel ce a biruit lumea, dacă nu cel ce crede
6 că Iisus este Fiul lui Dumnezeu? El, Iisus Hristos, este cel ce a venit cu apă şi cu sînge; nu numai cu apă, ci cu apă şi cu sînge; şi Duhul este Cel ce mărturiseşte despre lucrul acesta, fiindcă Duhul
7 este adevărul. Căci trei sînt cari mărturisesc în cer: Tatăl, Cu-
8 vîntul şi Duhul Sfînt, şi aceşti trei una sînt. Şi trei sînt cari mărturisesc pe pămînt: Duhul, apa şi sîngele, şi aceşti trei se potrivesc în mărturisirea lor.

9 Dacă primim mărturisirea oamenilor, mărturisirea lui Dumnezeu este mai mare; şi mărturisirea lui Dumnezeu este mărturisirea, pe
10 care a făcut-o El despre Fiul Său. Cine crede în Fiul lui Dumnezeu, are mărturisirea aceasta în el; cine nu crede pe Dumnezeu, Il face mincinos, fiindcă nu crede mărturisirea, pe care a făcut-o Dumnezeu
11 despre Fiul Său. Şi mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat
12 viaţa vecinică, şi această viaţă este în Fiul Său. Cine are pe Fiul,
13 are viaţa; cine n'are pe Fiul lui Dumnezeu, n'are viaţa. V'am scris aceste lucruri ca să ştiţi că voi, cari credeţi în Numele Fiului lui Dumnezeu, chiar aveţi viaţa vecinică.

Puterea rugăciunii. (§ 2. Ioan 15. 7. Mc. 11. 24. Iacov 5. 14-16.)

14 Îndrăzneala, pe care o avem la Dumnezeu, este că, dacă cerem
15 ceva după voia Lui, ne ascultă. Şi dacă ştim că ne ascultă, oricare ar fi lucrul pe care I-l cerem, ştim că sîntem stăpîni pe lucrurile pe cari *I le-am cerut.*

16 Dacă vede cineva pe fratele său săvîrşind un păcat care nu duce la moarte, să se roage; şi Dumnezeu va da viaţa fratelui aceluia; o va da celor ce n'au săvîrşit un păcat care duce la moarte. Este un păcat care duce la moarte; nu-i zic să se roage pentru
17 păcatul acela. Orice călcare a Legii este un păcat, dar este un păcat, care nu duce la moarte.

18 Ştim că oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuieşte, ci Cel născut din Dumnezeu îl păzeşte, şi cel rău nu se atinge de el.
19 Ştim că sîntem din Dumnezeu şi că toată lumea este supt stăpînirea
20 celui rău. Ştim deasemenea că Fiul lui Dumnezeu a venit, şi ne-a dat pricepere să cunoaştem pe adevăratul Dumnezeu. Şi noi sîntem în adevăratul Dumnezeu, întrucît sîntem în Iisus Hristos, Fiul Lui. El
21 este Dumnezeul adevărat şi viaţa vecinică. Copilaşilor, păziţi-vă de *idoli. Amin.*

A DOUA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A LUI IOAN

(Efeseni 4. 15; 5. 8, 9.)

Urare. (§ 1. 3 Ioan 1. 2. Petru 1. 1, 2.)

1 Presbiterul[1] către aleasa Doamnă şi către copiii ei, pe cari-i iu-
2 besc cu adevărat — şi nu numai eu, ci toţi celce au cunoscut adevărul,—pentru adevărul acesta care rămîne în noi, şi care va fi cu
3 noi în veac: Harul, îndurarea şi pacea să fie cu voi din partea lui Dumnezeu Tatăl, şi din partea Domnului Iisus Hristos, Fiul Tatălui, în adevăr şi în dragoste!

Dragostea frăţească. (§ 2. 3 In. 3. 4. In. 13. 34, 35. 1 In. 5. 1-3).

4 M'am bucurat foarte mult cînd am aflat despre copiii tăi că
5 trăiesc potrivit cu adevărul, după porunca pe care am primit-o dela Tatăl. Şi acum, te rog, Doamnă, nu ca şi cum ţi-aş scrie o poruncă nouă, ci este vorba de porunca, pe care am primit-o dela început,

1. Presbiterul sau bătrînul adică acel care cîrmuia adunarea credincioşilor, numire pe care o ia aici apostolul Ioan.

să ne iubim unii pe alţii! Şi dragostea stă în vieţuirea după poruncile lui Dumnezeu. Aceasta este porunca în care trebuie să umblaţi, după cum aţi auzit dela începnt.

Învăţătorii mincinoşi. (§ 3. 1 In. 4. 1-6; 2. 18-23)

7 Căci în lume s'au răspîndit o mulţime de amăgitori, cari nu mărturisesc că Iisus Hristos a venit în trup. Iată cine-i amăgitorul, iată
8 cine-i Antihristul! Păziţi-vă bine să nu perdeţi rodul muncii voas-
9 tre, ci să primiţi o răsplată deplină. Oricine calcă porunca, şi nu rămîne în învăţătura lui Hristos, n'are pe Dumnezeu. Cine rămîne în
10 învăţătura aceasta, are pe Tatăl şi pe Fiul. Dacă vine cineva la voi, şi nu vă aduce învăţătura aceasta, să nu-l primiţi în casă, şi să nu-i
11 ziceţi: „Bun venit!" Căci cine-i zice: „Bun venit!" se face părtaş faptelor lui rele.

12 Aş avea să vă spun multe lucruri; dar nu voiesc să vi le scriu pe hîrtie şi cu cerneală; ci nădăjduiesc să vin la voi, şi să vă vorbesc gură către gură, pentruca bucuria noastră să fie deplină.

13 Copiii surorei tale alese îţi trimet sănătate. Amin.

A TREIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A LUI IOAN

(1 Corinteni 16. 14, 24.)

Lauda lui Gaiu. (§ 1. Fil. 1-7. Mt. 10. 40-42.)

1 Presbiterul[1] către prea iubitul Gaiu, pe care-l iubesc din toată inima.
2 Prea iubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-ţi meargă bine, şi sănătatea trupului tău să sporească tot aşa cum sporeşte să-
3 nătatea sufletului tău. A fost o mare bucurie pentru mine, cînd au venit fraţii şi au mărturisit că eşti credincios adevărului şi că trăe-
4 şti şi asculţi de adevăr. Eu n'am bucurie mai mare decît să aud despre copiii mei că trăesc şi ascultă de adevăr.

5 Prea iubitule, tu lucrezi cu credincioşie în tot ce faci pentru fraţi;
6 şi unde mai pui că sînt fraţi străini. Ei au mărturisit despre dragostea ta, înaintea Bisericii. Vei face bine să îngrijeşti de că-
7 lătoria lor, într'un chip vrednic de Dumnezeu; căci au plecat pentru dragostea Numelui lui Iisus Hristos, fără să primească ceva
8 dela Neamuri. Este datoria noastră dar, să primim bine pe astfel de oameni, ca să lucrăm împreună cu ei pentru adevăr.

Plîngerea împotriva lui Diotref. (§ 2. Luca 20. 46, 47. Fil. 2. 3. 1 Petru 5. 3. 1 Corinteni 4. 18-21.)

9 Am scris cîteva vorbe Bisericii, dar Diotref, căruia îi place să
10 fie cel dintîi între ei, nu vrea să ştie deloc de noi. De aceea, cînd voi veni, îi voi aduce aminte de faptele pe cari le face, căci ne cleveteşte cu limba lui rea. Nu se mulţămeşte cu atît, dar nici el nu primeşte pe fraţi, şi nici pe cei ce voiesc să-i primească, nu-i lasă să-i primească, ci-i dă afară din Biserică.

11 Prea iubitule, nu urma răul, ci binele. Cine face binele, este din Dumnezeu; cine face răul, n'a văzut pe Dumnezeu.

Lauda lui Dimitrie. (§ 3. Pil. lui Sol. 22. 1 Pet. 2. 12)

12 Toţi, chiar şi Adevărul, mărturiresc bine despre Dimitrie; şi noi mărturisim despre el; şi ştii că mărturisirea noastră este adevărată.
13 Aş avea să-ţi spun multe lucruri, dar nu voiesc să ţi le scriu cu
14 cerneală şi condei. Nădăjduiesc să te văd în curînd, şi atunci vom
15 vorbi gură către gură. Pacea să fie cu tine.

Prietenii îţi trimet sănătate. Spune sănătate prietenilor, fiecăruia în parte. Amin.

EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A LUI IUDA

(2 Petru 2. Apocalipsa 2. 14, 20).

Urare. (§ 1. 1 Petru 1. 1, 2).

1 Iuda, rob al lui Iisus Hristos, şi fratele lui Iacov, către cei ce au

18

fost chemaţi, cari sînt iubiţi de Dumnezeu Tatăl, şi păstraţi pentru
2 Iisus Hristos: îndurarea, pacea şi dragostea să vă fie date din belşug!

Impotriva celor nelegiuiţi (§ 2. 1 Petru 2; 3. 1-4)

3 Prea iubiţilor, fiindcă doream mult să vă scriu despre mîntuirea
noastră de obşte, m'am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să
luptaţi pentru credinţa, care a fost dată sfinţilor odată pentru tot-
4 deauna. Căci s'au strecurat printre voi unii oameni, a căror osîndă a
fost scrisă de mult, oameni netemători de Dumnezeu, cari schimbă
în desfrînare harul Dumnezeului nostru, şi tăgăduiesc pe singurul
nostru Stăpîn şi Domn Iisus Hristos.
5 Vreau să vă aduc aminte, măcar că ştiţi foarte bine toate aceste
lucruri, că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul Său din ţara Egip-
6 tului, în urmă a nimicit pe cei ce n'au crezut. El a păstrat pentru
judecata zilei celei mari, puşi în lanţuri vecinice, în întunerec, pe
7 îngerii cari nu şi-au păstrat vrednicia, ci şi-au părăsit locuinţa. Tot
aşa, Sodoma şi Gomora şi cetăţile dimprejurul lor, cari se dăduseră
ca şi ele la curvie şi patimi împotriva firii, ne stau înainte ca o pildă,
şi sufăr munca unui foc vecinic.
8 Totuş oamenii aceştia, tîrîţi de visările lor, îşi pîngăresc la fel
9 trupul, nesocotesc stăpînirea şi batjocoresc dregătoriile. Arhanghelul
Mihail, cînd se împotrivea diavolului şi se certa cu el pentru trupul
lui Moise, n'a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară,
10 ci doar a zis: „Domnul să te mustre"! Aceştia, dimpotrivă, batjo-
coresc ce nu cunosc, şi se pierd singuri în ceeace ştiu din fire,
11 ca dobitoacele fără minte. Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui
Cain! S'au aruncat în rătăcirea lui Balaam, din dorinţa de cîştig!
Au pierit într'o răscoală ca a lui Core!
12 Sînt nişte stînci ascunse în mare, la mesele voastre de dragoste[1].
Aici se ospătează fără ruşine împreună cu voi, şi se îndoapă dea-
binele. Sînt nişte nori fără apă, mînaţi încoace şi încolo de vînturi,
nişte pomi tomnatici fără rod, de două ori uscaţi, desrădăcinaţi;
13 nişte valuri înfuriate ale mării, cari îşi spumegă ruşinile lor, nişte stele
rătăcitoare, cărora le este păstrată negura întunerecului pentru vecie.
14 Şi pentru ei a proorocit Enoh, al şaptelea patriarh dela Adam,
15 cînd a zis: „Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinţi ai Săi,
ca să facă o judecată împotriva tuturor, şi să ceară socoteala tuturor
celor ce necinstesc pe Dumnezeu, de toate faptele nelegiuite, pe cari
le-au făcut fără frică de Dumnezeu, şi de toate cuvintele de ocară,
pe cari le-au rostit împotriva Lui aceşti păcătoşi netemători de
Dumnezeu".
16 Ei sînt nişte cîrtitori împotriva lui Dumnezeu, totdeauna nemul-
ţămiţi cu soarta lor; trăiesc după poftele lor; gura le este plină de
vorbe trufaşe, şi slăvesc pe oameni pentru cîştigul pe care-l au dela ei.
17 Dar voi, prea iubiţilor, aduceţi-vă aminte de lucrurile vestite mai
18 dinainte de apostolii Domnul nostru Iisus Hristos. Ei vă spuneau
că în vremurile din urmă vor fi batjocoritori, cari vor trăi după pof-
19 tele lor nelegiuite. Ei sînt aceia cari dau naştere la dezbinări, oa-
meni supuşi poftelor trupeşti, cari n'au Duhul.

Indemn şi laudă. (§ 3. 2 Pt. 3. 17, 18. Col. 2. 6,7. 2 Tes. 3. 3,5. Iacov 5. 19,20.)

20 Dar voi, prea iubiţilor, zidiţi-vă sufleteşte pe temelia credinţei
21 voastre prea sfinte, rugaţi-vă însuflaţi de Duhul Sfînt, ţineţi-vă în
dragostea lui Dumnezeu, şi aşteptaţi ca îndurarea Domnului nostru
22 Iisus Hristos să vă dea viaţa vecinică. Mustraţi pe cei ce se des-
23 part de voi; căutaţi să mîntuiţi pe unii, smulgîndu-i din foc; de
alţii iarăş fie-vă milă amestecată cu frică, urînd pînă şi cămaşa min-
jită de carnea lor.
24 Iar a Aceluia, care poate să vă păzească de orice cădere, şi să
25 vă facă să vă înfăţişaţi fără prihană şi plini de bucurie înaintea sla-

1. Sau *agape*, mese, pe cari le luau împreună creştinii la început.

vei Sale, singurului Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, prin Iisus Hris-
tos, Domnul nostru, să fie slavă, măreţie, putere şi stăpînire, mai
înainte de toţi vecii, Amin.

APOCALIPSA LUI IOAN

(Numeri 24. 14-17. Isaia 26. 8, 9. Ţefania 1. 14-18.)

Descoperirea lui Iisus Hristos. (§ 1. Amos 3. 7. Apoc. 22. 6-10.)

1 Descoperirea lui Iisus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca
să arate robilor Săi lucrurile cari au să se întîmple în curînd. Şi
le-a făcut-o cunoscut, trimeţînd pe îngerul Său la robul Său Ioan,
2 — care a mărturisit despre Cuvîntul lui Dumnezeu şi despre mărturia
lui Iisus Hristos, şi a spus tot ce a văzut.
3 Ferice de cine citeşte, şi ferice de cei ce ascultă cuvintele acestei
proorocii, şi păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!

Urare către cele şapte Biserici. (§ 2. 2 In. 3. 2 Co. 13. 13. Ap. 5. 8-13. Mt. 24. 30, 31.)

4 Ioan, către cele şapte Biserici, cari sînt în Asia: Harul şi pacea
să vă fie date din partea Celui ce este, Celui ce era şi Celui ce vine,
şi din partea celor şapte duhuri, cari stau înaintea scaunului Său
5 de domnie, şi din partea lui Iisus Hristos, marturul credincios, cel întîi
născut din morţi, Domnul împăraţilor pămîntului!
6 A lui, care ne iubeşte, care ne-a spălat de păcatele noastre cu
sîngele Său, şi a făcut din noi o împărăţie şi preoţi pentru Dum-
nezeu, Tatăl Său, a Lui să fie slava şi puterea în vecii vecilor! Amin.
7 Iată că El vine pe nori. Şi orice ochi Îl va vedea, şi-L vor vedea
şi cei ce L-au străpuns. Şi toate seminţiile ţării se vor boci din
8 pricina Lui! Da. Amin. „Eu sînt Alfa şi Omega, Începutul şi Sfîr-
şitul", zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era şi Cel ce vine,
Cel Atotputernic.

Vedenia lui Ioan în Patmos. (§ 3. Daniel 10. 5-12, 14. Matei 17. 1, 2.)

9 Eu, Ioan, fratele vostru, care sînt părtaş cu voi la necaz, la îm-
părăţie şi la răbdare în Iisus Hristos, mă aflam în ostrovul care se
10 cheamă Patmos, din pricina Cuvîntului lui Dumnezeu şi din pricî-
na mărturiei lui Iisus Hristos. În ziua Domnului am căzut într'o
răpire sufletească. Şi am auzit înapoia mea un glas puternic, ca
11 sunetul unei trîmbiţe, care zicea: „Eu sînt Alfa şi Omega, Cel dintîi
şi cel de pe urmă. Ce vezi, scrie într'o carte, şi trimete-o celor
şapte Biserici din Asia: la Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes,
Filadelfia şi Laodicea".
12 M'am întors să văd al cui era glasul care-mi vorbea. Şi cînd
13 m'am întors, am văzut şapte sfeşnice de aur. Şi în mijocul celor
şapte sfeşnice pe cineva, care semăna cu un fiu al omului, îmbrăcat
cu o haină lungă pînă la picioare, şi încins la piept cu un brîu de aur.
14 Capul şi părul Lui erau albe ca lîna albă, ca zăpada; ochii Lui
15 erau ca para focului; picioarele Lui erau ca arama aprinsă, şi arsă
16 într'un cuptor; şi glasul Lui era ca vuietul unor ape mari. În mîna
dreaptă ţinea şapte stele. Din gura Lui ieşea o sabie ascuţită cu
două tăişuri, şi faţa Lui era ca soarele, cînd străluceşte în toată
puterea lui.
17 Cînd L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. El Şi-a
pus mîna dreaptă peste mine, şi a zis: „Nu te teme! Eu sînt Cel
18 dintîi şi Cel de pe urmă, Cel viu. Am fost mort, şi iată că sînt viu
19 în vecii vecilor. Eu ţin cheile morţii şi ale Locuinţei morţilor. Scrie
dar lucrurile, pe cari le-ai văzut, lucrurile cari sînt şi cari au să fie
20 după ele. Taina celor şapte stele, pe cari le-ai văzut în mîna dreaptă

1. *Asia*: ţinut roman care coprindea partea de meazăzi—apus a Asiei mici.
2. *Alfa* şi *Omega*, cea dintîi şi cea din urmă slovă a alfabetului greceş.
3. Insulă mică în marea Egee.